

روحانی شهیدی که خواب شهادتش را دیده بود

رؤیای صادق

شهید سید محمد مهدی هاشمی نژاد در دهمین روز از شهریور ۱۳۶۰ در یک خانواده مذهبی و اصیل افغانستانی ساکن مشهد مقدس به دنیا آمد. پدر او حجت الاسلام والمسلمین سید حبیب الله هاشمی نژاد از اساتید حوزه علمیه بود و با توجه به ارادت و علاقه زیاد به مولا و امام زمانش (عجل الله فرجه الشریف) نام مبارک «سید محمد مهدی» را برای فرزندش برگزید. سید محمد مهدی پس از دوره کوتاهی که در مشهد مقدس بود، بنا به تصمیم پدر، همراه خانواده به شهر مقدس قم عزیمت کرد تا در جوار کرمه اهل بیت حضرت فاطمه معصومه (س) در حوزه علمیه قم مشغول به تحصیل شود.

سید محمد مهدی پس از گذراندن مقطع ابتدایی و راهنمایی در ۱۷ آبان ۱۳۸۰، با ورود به مدرسه علمیه مؤمنیه از مدارس تابعه جامعه المصطفی العالمیه (مرکز جهانی علوم اسلامی سابق)، رسماً طلبه حوزه علمیه قم شد. سید پس از انتقال به مدرسه مبارکه حجتیه (مجتمع آموزش عالی فقه) در سال ۱۳۸۶ دوره کارشناسی رشته فقه و معارف اسلامی را با معدل ۱۸/۹۳ به اتمام رساند و در سال ۱۳۸۷ پس از موفقیت در آزمون ورودی، در سطح ۳ رشته فقه عبادی گرایش طهارت و صلاه در مدرسه عالی فقه تخصصی مشغول به تحصیل شد و از پایان نامه کارشناسی ارشد

خویش با عنوان «حکم اقتداء به غیر امامی در نماز جماعت» با نمره عالی ۱۹ دفاع کرد و این مقطع تحصیلی را با معدل کل ۱۹/۰۴ به اتمام رساند و در طول این سالها نیز به لباس مقدس روحانیت ملبس شد.

در سال ۱۳۹۴ در آزمون ورودی سطح ۴ فقه و اصول قبول و در پنجم مرداد سال ۱۳۹۴ به مدرسه عالی فقه و اصول معرفی شد. نیم سال اول سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۴ را با معدل ۱۸ به اتمام رساند.

او طی چندین مرحله در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ عازم سوریه شد و افتخار سربازی و دفاع از حرم حضرت زینب (س) را نصیب خود کرد که پس از چندین بار اعزام در آخرین حضور خود در سوریه پس از یک سال و چند ماه نبرد و دفاع از حریم اسلام در آخرین روزهای اسفند ۱۳۹۴ به آرزوی دیرینه خود رسید و به دست تروریستهای تکفیری داعش به درجه رفیع شهادت نائل آمد. پیکر مطهر این شهید مدافع حرم از لشکر فاطمیون چندین ماه مفقود الاثر بود تا اینکه پس از ۹ ماه در «تدمر» شناسایی شد و به قم بازگشت.

مصطفی نجیب، رزمنده فاطمیون در خاطرات خود از شهادت این رزمنده روحانی مدافع حرم چنین یاد می‌کند: خبر شهادت یکی از هم گروهی‌هایم را شنیدم، محمد مهدی هاشمی نژاد، روحانی وارسته‌ای بود که مدتی در اطلاعات شناسایی و بعد به عنوان قاضی فاطمیون مشغول بود. پس از عملیات بصرالحریر تصمیم گرفت به ایران برگردد و درسش را ادامه بدهد. طوری رفت که انگار دیگر هیچ وقت قصد برگشت ندارد؛ اما بعد از نزدیک به یک سال، به منطقه برگشت.

حال و هوای عجیبی داشت؛ انگار که خواب‌نما شده بود. بچه‌های تشریفات، او را شناسایی می‌کنند و خبر برگشتش را به فرماندهان می‌دهند. وقتی سراغش می‌روند تا او را به ساختمان ارکان ببرند و مسئولیت یکی از بخش‌ها را به او بدهند، به هیچ طریقی راضی نمی‌شود پادگان نیروهای پیاده را ترک کند. تا همان شب قبل از عملیات، در کنار نیروهای عادی می‌ماند. سید حکیم اصرار می‌کند شما باید مسئول فرهنگی بشوید؛ اما قبول نمی‌کند و می‌گوید من این بار آمده‌ام که فقط در گردان پیاده باشم و به خط بروم. شب عملیات، همراه گردان پیاده به تدمر می‌رود. در آنجا، فرمانده عملیات، همراه سید حکیم به استقبالش می‌آیند و می‌گویند «مگر تو نمی‌خواهی به خط بروی؟ بیا یکی از بخش‌های اطلاعات شناسایی را دست بگیر و جاهایی از خط برو که نیروی پیاده هم نمی‌روند».

آقای هاشمی نژاد، باز هم قبول نمی‌کند. اما آن‌ها می‌گویند: «چاره‌ای نداری و مجبوری از فرمان مافوق اطاعت کنی». آقای هاشمی نژاد هم مدتی فکر می‌کند و در نهایت ۱۰ روز مهلت می‌خواهد و می‌گوید پس از ۱۰ روز، هر جا شما بگویید، می‌آیم. سید حکیم هم بیشتر از آن اصرار نمی‌کند.

بعدها که به این لحظه‌ها فکر می‌کردیم، حدس می‌زدیم که آقای هاشمی نژاد، خواب شهادتش را دیده بود که یک‌باره، آن هم به این شکل، به منطقه برگشت. در یکی از حمله‌های پیوسته داعش به ارتفاعات تدمر، او همراه پنج نفر دیگر به شهادت رسید. بعدها که آن ارتفاعات را پس گرفتیم، پیکر چهار شهید را پیدا کردیم؛ اما اثری از پیکر شهید هاشمی نژاد نیافتیم. پیکر مطهر این شهید مدافع حرم از لشکر فاطمیون چندین ماه مفقود الاثر بود تا اینکه پس از ۹ ماه در «تدمر» شناسایی و به قم بازگشت.

منبع:

دفاع پرس / شماره ۱۴۱ / کد خبر: ۴۲۴۹۶۲

آرشیو هنر و رسانه فاطمیون